

Aan de hand van praktijkvoorbeelden schrijven twee dierenartsen maandelijks over ziekten in de melkveehouderij. Dierenarts Toon Meesters (links), van dierenartsenpraktijk Visdonk uit Roosendaal, en Jef Laureyns (rechts), verbonden aan de Universiteit Gent, wisselen elkaar af bij een beschrijving van ziektebeeld tot behandeling.

Bvd-besmet

Virusdragers opsporen én verwijderen

Een tijd geleden contacteerde een dierenarts onze praktijk in verband met een bvd-besmetting op een bedrijf met vijftig melkkoeien en dertig witblauwen. Het bedrijf had last van verwerpers en twee kalfjes waren op de eerste levensdag gestorven. Bij abortus op bedrijfsniveau is bvd nog altijd een belangrijke reden. Ook de geboorte van zwakke kalveren die al dan niet al de eerste dag sterven is typisch voor deze ziekte.

De bedrijfsdierenarts was op basis van dat vermoeden overgegaan op een jongveevenster. Hij tapte bloed van tien jonge melk- en vleesveerunderen en liet dit onderzoeken op antistoffen tegen bvd. Zo kwam in beeld of het jongvee in contact was gekomen met het virus. Acht van de tien dieren bleken positief.

Hierop startte de bedrijfsdierenarts een screening van de totale rundveepopulatie om alle bvd-dragers op te sporen. Zowel de PCR-test op tankmelk als de ge-

poolde bloedmonsters van jongvee, droge en met antibiotica behandelde koeien en vleesrunderen gaven negatief resultaat. Blijkbaar bevonden zich geen bvd-dragers op dit bedrijf.

Om aanwezigheid van het virus bij de ongeboren kalveren vast te stellen, werd besloten alle pasgeboren kalveren gedurende een jaar meteen bij of zes maanden na de geboorte te onderzoeken op bvd. De test leverde drie dragers op.

Op de aanpak van de bvd-besmetting was niets aan te merken. Wel bleken twee van de drie vastgestelde dragers nog op het bedrijf. Omdat zelfs bij een isolatie van de runderen risico blijft bestaan voor verdere besmetting, adviseerden wij de veehouder met aandrang deze kalveren meteen af te voeren.

*Jef Laureyns,
dierenarts te Merelbeke*

De encyclopedie **Bovine virale diarree**

Bvd of bovine virale diarree is een besmetting met een sluimerend ziektebeeld. Het bvd-virus veroorzaakt productiedaling, verminderde groei, verwerpen, sterfte van kalveren en een algemene

vermindering van de

stand. Het virus komt het dier in veel gevallen binnen voor de aankoop en in contact met een besmet dier.

Besmette runderen

scheiden het virus uit via mest, traanvocht, speeksel en sperma. Via de lucht en door diercontact of indirect contact via mensen gaat de besmetting over van het ene op het andere dier.

Runderen van elke leeftijd die nog niet eerder met het virus in contact kwamen en geen antistoffen hebben (uit colostrum of na vaccinatie) zijn gevoelig voor infectie. Een besmet rund gaat na een aantal dagen zelf het virus uitscheiden en verspreiden. Deze besmettelijke periode duurt ongeveer twee weken.

Wanneer de onbeschermd koe op het moment van besmetting tussen 0 en 120 dagen drachtig is, krijgt ze een kalf dat

het virus draagt, een bvd-drager. Een dragerkalf scheidt continu grote hoeveelheden virus uit en zorgt zo voor verspreiding van bvd. Veel dragerkalveren hebben afwijkingen. Het leeuwendeel van de dragers, niet allemaal, sterft vóór een leeftijd van twee jaar. Nakomelingen van dragers zijn zelf ook drager van het virus.

Bvd is niet te genezen. Een radicale aanpak bestaat uit het opsporen en consequent afvoeren van bvd-dragers. Screenen van de veestapel gebeurt bij melkgevende koeien door een PCR-test op tankmelk. Voor droogstaande koeien, antibioticabehandelde koeien en jongvee wordt met bloedmonsters gewerkt.

